

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 28 lutego 2023 r.

Poz. 1480

WYROK NR II SA/WR 68/22 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 22 września 2022 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędziowie:

Sędzia WSA Władysław Kulon

Sędzia WSA Wojciech Śnieżyński

Sędzia WSA Gabriel Węgrzyn (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2022 r. w Wydziale II
na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym
sprawy ze skargi Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżonowie
na uchwałę Rady Miejskiej w Piławie Górnej
z dnia 26 listopada 2020 r., nr XXIII/130/2020
w przedmiocie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Piława
Górna

I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie:- § 4 ust. 2 we fragmencie: „są to drobne naprawy a”, - § 8 ust. 1 oraz ust. 3 we fragmencie: „(zwłaszcza psy)”,- § 9 ust. 2 pkt 1, 2, 3, 4, 5, 9,- § 10 ust. 2 w części, w jakiej określa on osoby zobowiązane do przeprowadzenia deratyzacji i sposób jej przeprowadzenia;

II. dalej idącą skargę oddala.

Uzasadnienie

Uchwałą z dnia 26 XI 2020 r. (nr XXIII/130/2020) Rada Miejska w Piławie Górnej uchwaliła Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Piława Górna (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2020 r., poz. 6569) – dalej jako „Regulamin”.

W § 4 ust. 2 Regulaminu postanowiono, że: *„Naprawy pojazdów samochodowych poza warsztatami naprawczymi są dopuszczalne na terenie nieruchomości prywatnych tylko wtedy, gdy są to drobne naprawy a odpady powstające podczas ich wykonywania będą gromadzone w sposób umożliwiający ich usunięcie zgodnie z przepisami odrębnymi”*.

W § 8 Regulaminu postanowiono:

„1. Osoby utrzymujące zwierzęta domowe zobowiązane są utrzymywać je w taki sposób, aby nie stanowiły one zagrożenia sanitarnego i zagrożenia bezpieczeństwa osób trzecich.

2. Osoby utrzymujące zwierzęta domowe są zobowiązane do zapobiegania ich wydostaniu się w sposób niekontrolowany poza miejsce ich utrzymywania.

3. W miejscach publicznych mogą przebywać zwierzęta domowe (zwłaszcza psy) wyłącznie pod nadzorem osoby, która jest zdolna do kontroli zachowania zwierzęcia.

4. Osoby utrzymujące zwierzęta domowe zobowiązane są do usunięcia zanieczyszczeń spowodowanych przez zwierzę w miejscach przeznaczonych do wspólnego użytku”.

W ramach § 9 ust. 2 pkt 1, 2, 3, 4, 5 i 9 Regulaminu postanowiono:

„2. Na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej na obszarze Gminy Piława Górna dopuszcza się utrzymywanie zwierząt futerkowych, drobiu, kóz i pszczoł dla własnych potrzeb oraz przy zachowaniu następujących warunków:

1) odległość granicy wybiegu, budynków inwentarskich lub klatek od okien i drzwi sąsiednich budynków mieszkalnych i budynków użyteczności publicznej nie może być mniejsza niż 15 m;

2) odległość granicy wybiegu, budynków inwentarskich lub klatek od zakładów służby zdrowia, zakładów oświatowo-wychowawczych, wytwórni lub przetwórni artykułów spożywczych, zakładów zbiorowego żywienia, obiektów kultu religijnego oraz terenów sportowych i rekreacyjnych nie może być mniejsza niż 200 m;

3) odległość granicy wybiegu, budynków inwentarskich lub klatek od indywidualnych ujęć wodnych nie może być mniejsza niż 50 m;

4) odległość granicy wybiegu, budynków inwentarskich lub klatek od granicy działki sąsiedniej, drogi lub ciągu pieszego nie może być mniejsza niż 7,5 m;

5) utrzymywanie zwierząt nie będzie powodowało na nieruchomościach sąsiednich uciążliwości takich jak odór lub hałas;

(...)

9) pszczoły winny być trzymane w ulach, ustawionych w odległości, co najmniej 5 m od granicy nieruchomości”.

W § 10 ust. 2 Regulaminu postanowiono, że: *„Właściciele nieruchomości mieszkalnych, użytkowych, zakładów handlowych i usługowych, sklepów spożywczych zobowiązani są do przeprowadzania, co najmniej dwa razy w ciągu roku - w okresie kwiecień/maj oraz październik/listopad - deratyzacji na terenie nieruchomości, polegającej na jednoczesnym wyłożeniu (z zachowaniem środków ostrożności) właściwej trutki”*.

Skargę na uchwałę wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie (dalej jako "skarżący") wnosząc o stwierdzenie nieważności uchwały w zakresie § 4 ust. 2, § 8, § 9 ust. 2 pkt 1-5 i 9, § 10 ust. 2.

W skardze zarzucono naruszenie:

1) art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy z 13 IX 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r., poz. 888), dalej - „ucpg” w zw. z art. 40 ust. 1 ustawy z 8 III 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713), dalej - „usg”, w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z w zw. z § 134 i § 135 w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 20 VI 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), dalej - „ztp”, poprzez ograniczenie w § 4 ust. 2 Regulaminu

możliwości dokonywania napraw poza warsztatami naprawczymi tylko do drobnych napraw, w sytuacji gdy art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. d ucpg nie umożliwia ograniczenia w powyższym zakresie uprawnień właścicieli nieruchomości;

2) art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. d ucpg w zw. z art. 40 ust. 1 usg, w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 i § 135 w zw. z § 143 ztp, poprzez ograniczenie w § 4 ust. 2 Regulaminu możliwości dokonywania napraw poza warsztatami naprawczymi tylko do drobnych napraw, które to określenie jest określeniem nieprecyzyjnym, a co za tym idzie, niepozwalającym adresatom normy na ustalanie czy ich działanie jest dozwolone, co narusza zasadę pewności prawa;

3) art. 4 ust. 2 pkt 6 ucpg w zw. z art. 40 ust. 1 usg w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 6, § 134 i § 135 w zw. z § 143 ztp, poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i nałożenie w § 8 ust. 1 Regulaminu, na osoby utrzymujące zwierzęta domowe obowiązku ich utrzymywania w taki sposób, aby nie stanowiły one zagrożenia sanitarnego i zagrożenia bezpieczeństwa osób trzecich, podczas gdy stanowi to niedopuszczalne powtórzenie i modyfikację art. 77 kodeksu wykroczeń – dalej „k.w.”;

4) art. 4 ust. 2 pkt 6 ucpg w zw. z art. 40 ust. 1 usg w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 6, § 134 i § 135 w zw. z § 143 ztp, poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i nałożenie w § 8 ust. 2 Regulaminu, na osoby utrzymujące zwierzęta domowe obowiązku zapobiegania ich wydostawaniu się w sposób niekontrolowany poza miejsce ich utrzymywania, podczas gdy wskazany przepis stanowi niedopuszczalne powtórzenie i modyfikację art. 10a ust. 3 i 4 ustawy z 21 VIII 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2020 r., poz. 638) dalej – „uoz”;

5) art. 4 ust. 2 pkt 6 ucpg w zw. z art. 40 ust. 1 usg w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 6, § 134 i § 135 w zw. z § 143 ztp, poprzez przekroczenie delegacji ustawowej w § 8 ust. 3 i zezwolenie na przebywanie zwierząt domowych, zwłaszcza psów, w miejscach publicznych, wyłącznie pod nadzorem osoby, która jest zdolna do kontroli zachowania zwierzęcia, podczas gdy wskazany przepis stanowi niedopuszczalne powtórzenie i modyfikację art. 10a ust. 3 uoz;

6) art. 4 ust. 2 pkt 6 ucpg w zw. z art. 40 ust. 1 usg w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 i § 135 w zw. z § 143 ztp, poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i nałożenie w § 8 ust. 4 Regulaminu obowiązku usuwania przez osoby utrzymujące zwierzęta domowe zanieczyszczeń spowodowanych przez zwierzęta w miejscach przeznaczonych do wspólnego użytku, co stanowi powtórzenie regulacji art. 144 kw i art. 145 kw;

7) art. 4 ust. 2 pkt 7 ucpg w zw. z art. 40 ust. 1 usg w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 i § 135 w zw. z § 143 ztp, poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i ustanowienie w § 9 ust. 2 pkt 1-4, 9 Regulaminu obowiązku zachowania wskazanych w tym przepisie odległości pomiędzy częściami infrastruktury związanej z utrzymywaniem zwierząt futerkowych, drobiu, kóz i pszczół a wskazanymi elementami infrastruktury sąsiadującej, co stanowi przekroczenie delegacji ustawowej i nieuprawnioną ingerencję w prawo własności, którego ograniczenia zostały odmiennie uregulowane w art. 144 kc;

8) art. 4 ust. 2 pkt 7 ucpg w zw. z art. 40 ust. 1 usg w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 i § 135 w zw. z § 143 ztp, poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i ustanowienie w § 9 ust. 2 pkt 5 Regulaminu uprawnienia do utrzymywania zwierząt futerkowych, drobiu, kóz i pszczół pod warunkiem, że nie będzie ono powodowało na nieruchomościach sąsiednich takich uciążliwości jak odór i hałas, co stanowi powtórzenie i niedopuszczalną modyfikację art. 144 kc;

9) art. 4 ust. 2 pkt 8 w zw. z art. 40 ust. 1 usg w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP w zw. z § 134 i § 135 w zw. z § 143 ztp, poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i nałożenie w § 10 ust. 2 Regulaminu na właścicieli nieruchomości wskazanych w przepisie obowiązku przeprowadzenia, co najmniej dwa razy w ciągu roku, w okresie kwiecień/maj i październik/listopad, deratyzacji na terenie nieruchomości, polegającej na jednoczesnym wyłożeniu, z zachowaniem środków ostrożności, właściwej trutki, tj. ustanowienie podmiotu zobowiązanego oraz sposobu deratyzacji, podczas gdy art. 4 ust. 2 pkt 8 ucpg uprawnia organ do określenia tylko obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzenia.

W uzasadnieniu skargi skarżący umotywował zarzuty powołując się zarazem na treść art. 8 § 1 ppsa przyznającego prokuratorowi legitymację formalną do wnoszenia skarg do sądów administracyjnych.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w Piławie Górnej (dalej jako „organ”) wniosła o umorzenie postępowania zapowiadając podjęcie nowej uchwały w sprawie regulaminu utrzymania porządku i czystości. Jednocześnie wniesiono o odstąpienie od obciążenia organu kosztami postępowania i rozpatrzenie skargi w trybie uproszczonym.

Pismem procesowym z 12 IV 2022 r. organ poinformował o podjęciu nowej uchwały z dnia 30 III 2022 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Piława Górna (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2022 r., poz. 1926).

Skarżący pismem 4 V 2022 r., odpowiadając na wezwanie Sądu, oświadczył, że podtrzymuje skargę wnosząc zarazem o jej rozpatrzenie w trybie uproszczonym.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Dla oceny zasadności skargi istotne znaczenie ma treść art. 4 ust. 2 ucpg (oczywiście w wersji na dzień uchwalenia kwestionowanego Regulaminu). Przepis ten określa bowiem szczegółowo materię, jaka może zostać uregulowana w akcie wykonawczym w postaci regulaminu utrzymania porządku i czystości w gminie. Zgodnie z art. 4 ust. 2 ucpg: „Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie:

- a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,
- b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych powstałych w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz odpadów tekstyliów i odzieży,
- c) uprzątkania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
- d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

- a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
- b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;

2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

4) (uchylony);

5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania”.

Należy zaznaczyć, że niedopuszczalna jest ekstensywna wykładnia upoważnienia do wydania aktu wykonawczego, tak więc jakiegokolwiek wykroczenie poza zakres upoważnienia ustawowego przesądza o istotnej wadliwości aktu wykonawczego. Jak bowiem wynika z art. 94 Konstytucji RP, akty prawa miejscowego mogą być wydawane wyłącznie na podstawie i "w granicach upoważnień" zawartych w ustawie.

Sąd zgodził się z zarzutem skargi kwestionującym § 4 ust. 2 Regulaminu, albowiem Regulamin w powołanym przepisie limituje dopuszczalność napraw pojazdów poza warsztatami odwołując się m.in. do kryterium zakresu naprawy. Organ, dopuszczając wykonywanie poza warsztatami jedynie „drobnych napraw” pojazdów, wykroczył poza zakres kompetencji z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit.d ucpg. Przepis ten upoważnia bowiem organ stanowiący gminy do regulowania kwestii napraw pojazdów poza warsztatami jedynie przez pryzmat wymagań dotyczących zasad czystości i porządku. Niedopuszczalne jest zatem ograniczanie prawa do naprawy pojazdu poza warszatem z przyczyn niezwiązanych z takimi wymaganiami, w tym z powodów dotyczących zakresu naprawy. Podobne stanowisko wyrażane było już zresztą w dotychczasowym orzecznictwie (zob. np. wyrok NSA z 21 VII 2022 r., III OSK 5341/21, CBOSA). Wbrew wnioskowi skargi Sąd nie widział jednak podstaw do stwierdzenia nieważności § 4 ust. 2 Regulaminu w całości. Opisane wyżej uchybienie dotyczy bowiem jedynie tej części przepisu odwołującej się do przesłanki zakresu naprawy, co daje podstawę do stwierdzenia nieważności w części.

Odnosnie do regulacji zamieszczonej w § 8 Regulaminu to dotyczy ona obowiązków właścicieli zwierząt domowych. Trzeba podkreślić, że rada gminy na mocy art. 4 ust. 2 pkt 6 ucpg jest upoważniona do unormowania w regulaminie utrzymania czystości i porządku „obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku". Wprawdzie pod względem literalnym zakres upoważnienia sformułowany został dość szeroko, jednak wykonanie takiego upoważnienia nie może abstrahować od ogólnych zasad prawa oraz bezwzględnie wiążących regulacji ustawowych normujących tego rodzaju problematykę.

Według § 8 ust. 1 Regulaminu należy utrzymywać zwierzęta domowe w taki sposób, aby nie stanowiły one zagrożenia sanitarnego i zagrożenia bezpieczeństwa osób trzecich. Rację ma skarżący, że wyżej określony nakaz nawiązuje w znacznym stopniu do wykroczeń stypizowanych w art. 77 k.w. Jak bowiem wynika z art. 77 § 1 k.w., kto nie zachowuje zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, podlega karze ograniczenia wolności, grzywny do 1000 złotych albo karze nagany. Według zaś art. 77 § 1 k.w., kto dopuszcza się czynu określonego w § 1 przy trzymaniu zwierzęcia, które swoim zachowaniem stwarza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka, podlega karze ograniczenia wolności, grzywny albo karze nagany. Stwierdzić trzeba, że w świetle tego rodzaju unormowań ustawowych zawarty w § 8 ust. 1 Regulaminu nakaz nie przedstawia właściwie żadnej wartości normatywnej stanowiąc w istocie potwierdzenie ogólnego obowiązku zachowania należytego nadzoru nad posiadaniem zwierzęciem, co nie może być uznane za należyte wykonanie upoważnienia z art. 4 ust. 2 pkt 6 ucpg.

Sąd nie podzielił natomiast zarzutów skargi kwestionujących w całości postanowienia z § 8 ust. 2-4 Regulaminu. Nie naruszają one bowiem w sposób istotny przepisów u.o.z. ani też przepisów k.w.

Według § 8 ust. 2 Regulaminu osoby utrzymujące zwierzęta domowe są zobowiązane do zapobiegania ich wydostaniu się w sposób niekontrolowany poza miejsce ich utrzymywania. Jakkolwiek rację ma skarżący, że według art. 10a ust. 3 uoz zabrania się puszczania psów bez możliwości ich kontroli i bez oznakowania umożliwiającego identyfikację właściciela lub opiekuna, jednak przepis ten dotyczy wyłącznie psów. Tak samo wyłącznie psów dotyczy art. 10a ust. 4 uoz, który zezwala na ich puszczanie, o ile przebywać one będą w obrębie terenu prywatnego i ogrodzonego w sposób uniemożliwiający psu wyjście. W takich warunkach nie ma podstaw do uznania, że § 8 ust. 2 Regulaminu w jakikolwiek sposób narusza art. 10a ust. 3 i 4 uoz. Przyjąć raczej należy, że rozciąga on na właścicieli również innych zwierząt domowych obowiązki dotyczące zapobiegania ich niekontrolowanemu wydostawaniu się poza miejsce ich utrzymywania.

Co do określonego w § 8 ust. 3 Regulaminu nakazu, by w miejscach publicznych zwierzęta domowe (zwłaszcza psy) przebywały wyłącznie pod nadzorem osoby, która jest zdolna do kontroli zachowania

zwierzęcia, to nie ma podstaw do kwestionowania go w całości. Jeżeli bowiem dopatrywać się w tym przypadku powtórzenia normy wynikającej z art. 10a ust. 3 uoz, to wyłącznie w zakresie psów. Co do pozostałych zwierząt domowych organ uprawniony był do wprowadzenia nakazu kontroli zachowania zwierzęcia w miejscu publicznym, przez co uzasadnione było stwierdzenie nieważności § 8 ust. 3 Regulaminu wyłącznie w zakresie dotyczącym psów.

Sąd nie podzielił zarzutu skargi kwestionującego § 8 ust. 4 Regulaminu. Regulamin w tym przypadku nakazuje, by osoby utrzymujące zwierzęta domowe usuwały zanieczyszczenia spowodowane przez zwierzę w miejscach przeznaczonych do wspólnego użytku. Wbrew zarzutom skargi tego rodzaju regulacja nie narusza art. 144 ani art. 145 k.w. Przepisy z art. 144 k.w. dotyczą niszczenia lub uszkodzania zieleni, co nie ma bliższego związku z regulacją z § 8 ust. 4 Regulaminu. Według zaś art. 145 k.w., kto zanieczyszcza lub zaśmieca miejsca dostępne dla publiczności, a w szczególności drogę, ulicę, plac, ogród, trawnik lub zieleniec, podlega karze grzywny do 500 złotych albo karze nagany. Sąd zwraca uwagę, że w ramach art. 145 k.w. ustawodawca penalizuje czyn polegający na „zanieczyszczeniu” i „zaśmiecaniu” miejsca publicznego. Tymczasem kwestionowany skargą przepis z § 8 ust. 4 Regulaminu sankcjonuje czyn polegający na „nieusunięciu zanieczyszczeń”, a więc braku działań polegających na doprowadzeniu miejsca publicznego do porządku. Nie sposób w takim przypadku dopatrywać się przekroczenia delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 uocp, ani tym bardziej powtórzenia zakazów określonych w art. 144 i art. 145 k.w.

Trafny jest natomiast zarzut skargi kwestionujący § 9 ust. 2 pkt 1-4 i 9 Regulaminu. Kwestie zachowania odległości pomiędzy obiektami budowlanymi i sposobu ich użytkowania reguluje ustawa Prawo budowlane i przepisy wykonawcze do niej. Rada gminy nie posiada uprawnień do wkraczania w tę regulację i wprowadzania w ramach regulaminu utrzymania czystości i porządku norm odległościowych dotyczących obiektów budowlanych czy innych elementów zagospodarowania terenu. Nie jest zgodny z prawem również § 9 ust. 2 pkt 5 Regulaminu, ponieważ w ramach art. 4 ust. 2 pkt 7 ucpg organ może regulować jedynie kwestie czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakaz ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach. Organ realizując postanowienia tego przepisu nie mógł uzależnić możliwości utrzymania zwierząt od braku uciążliwości dla użytkowników sąsiednich nieruchomości związanej z odorem i hałasem. Zapis taki jest sprzeczny z celem uchwalonego Regulaminu, który regulować może jedynie kwestie czystości i porządku. W zakres pojęcia „czystości i porządku” nie mogą być zatem zaliczone hałas, odory, czy też inne uciążliwości dla otoczenia. Ponadto kwestionowane przepisy powtarzają regulację ustawową dotyczącą wymogów sanitarnych (zob. wyrok WSA we Wrocławiu z 15 X 2020 r., II SA/Wr 248/20 – CBOSA).

Podzielić należy także stanowisko skarżącego w kwestii oceny regulacji z § 10 ust. 2 Regulaminu. Zgodnie bowiem z zakresem upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 4 ust. 2 pkt 8 ucpg, organ upoważniony był wyłącznie do wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzenia. Należało zatem stwierdzić nieważność przedmiotowego przepisu w zakresie, w jakim określa on osoby zobowiązane do przeprowadzenia deratyzacji oraz sposób jej przeprowadzenia.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uwzględnił skargę częściowo i orzekł na zasadzie art. 147 § 1 ppsa, w pozostałym zaś zakresie skargę oddalił na podstawie art. 151 ppsa.

Skargę rozpatrzono na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym na podstawie art. 119 § 1 pkt 2 ppsa.